

2. Protivi li se na konkurentnom i nediskriminirajućem tržištu električne energije gore navedenom europskom zakonodavstvu uvođenje poreza za zaštitu okoliša koje se, uzimajući u obzir preambulu [predmetnog španjolskog] zakona, temelji na onečišćenju koje je svojstveno nuklearnoj aktivnosti, ali koji ne sadržava nijednu konkretnu odredbu o tome tako da, kad je riječ o porezu na proizvodnju istrošenog nuklearnog goriva i radioaktivnog otpada, ne postoje obvezujuće zakonske odredbe o troškovima koje treba pokriti ni o skladištenju radioaktivnog otpada, s obzirom na to da se troškovi gospodarenja i skladištenja već oporezuju drugim davanjima, pri čemu nije pojašnjena namjena prihoda od tih poreza, a gore navedeni poduzetnici dužni su preuzeti građanskopravnu odgovornost koja iz toga proizlazi u iznosu od 1,2 milijardi eura?
3. Protive li se članku 3. stavku 2. Direktive 2009/72/EZ, u skladu s kojim specifične obveze industrije za proizvodnju nuklearne energije koje treba odrediti u općem interesu, uključujući zaštitu okoliša, moraju biti jasno definirane, transparentne, nediskriminacijske i provjerljive, porezi uspostavljeni na temelju Zakona 15/2012, ako cilj zaštite okoliša i značajke poreza za zaštitu okoliša nisu pobliže uređeni obvezujućim zakonskim odredbama?
4. Protivi li se načelu „onečišćivač plaća” iz članka 191. stavka 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, načelima jednakosti i nediskriminacije iz članaka 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člancima 3. i 5. Direktive 2005/89/EZ <sup>(2)</sup>, kojima se nastoji osigurati „pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta električne energije”, pozivajući države članice da osiguravaju „da su sve mjere donesene u skladu s ovom Direktivom nediskriminirajuće i da ne predstavljaju nerazuman teret sudionicima na tržištu”, nacionalno zakonodavstvo na temelju kojeg se financiranje tarifnog deficita prevladuje na sve poduzetnike iz sektora električne energije, ali kojim se nuklearnim elektranama (osim hidroelektranama koje proizvode energiju iz obnovljivih izvora) nameće plaćanje posebno visokih poreznih davanja tako da one imaju veće porezno opterećenje u odnosu na druge koji djeluju na tržištu energije i kojima nije nametnuto plaćanje tih davanja, iako neki uzrokuju veće onečišćenje, i u kojem se ta davanja opravdavaju zaštitom okoliša zbog rizika i nesigurnosti svojstvenih nuklearnim aktivnostima, bez konkretnog utvrđenja troškova tih prihoda ni toga da su namijenjeni zaštiti okoliša, bez obzira što se troškovi gospodarenja i skladištenja otpada već oporezuju drugim porezima, a nuklearne elektrane preuzimaju građanskopravnu odgovornost, u mjeri u kojoj taj propis narušava slobodno tržišno natjecanje u skladu sa zahtjevima liberaliziranog unutarnjeg tržišta jer stavlja u povoljniji položaj druge proizvođače električne energije koji nisu obvezni plaćati poreze za zaštitu okoliša iako u proizvodnji upotrebljavaju izvore koji više onečišćuju?
5. Protivi li se članku 191. stavku 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u kojem je utvrđeno „načelo da onečišćivač plaća”, porez na proizvodnju istrošenog nuklearnog goriva i radioaktivnog otpada koji nastaju pri proizvodnji nuklearne energije kojem podliježe samo industrija za proizvodnju nuklearne energije, a kojim nije obuhvaćen nijedan drugi sektor u kojem bi se mogao proizvoditi navedeni otpad pa se ne oporezuju drugi poduzetnici koji se u okviru obavljanja svoje djelatnosti koriste nuklearnim materijalom ili izvorima iako utječu na aspekt zaštite okoliša??

<sup>(1)</sup> Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL 2009., L 211, str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.)

<sup>(2)</sup> Direktiva 2005/89/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. siječnja 2006. o mjerama zaštite sigurnosti opskrbe električnom energijom i ulaganja u infrastrukturu (SL 2006., L 33, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 58., str. 115.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. veljače 2018. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – Endesa Generación, S.A. protiv Administración General del Estado i Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.**

**(Predmet C-82/18)**

(2018/C 182/04)

Jezik postupka: španjolski

**Sud koji je uputio zahtjev**

Tribunal Supremo

**Stranke glavnog postupka**

Žalitelj: Endesa Generación, S.A.

Druge stranke u postupku: Administración General del Estado i Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.

**Prethodna pitanja**

1. Protivi li se načelu „onečišćivač plaća” utvrđenom u članku 191. stavku 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u vezi s člancima 20. i 21. Povelje o temeljnim pravima kojima se utvrđuju načela jednakosti i nediskriminacije, koji se nalaze u članku 3. stavcima 1. i 2. Direktive 2009/72/EZ <sup>(1)</sup>, s obzirom na to da se njime nastoji postići, među ostalim, konkurentno i nediskriminirajuće tržište električne energije, koje treba mijenjati samo zbog razloga u općem ekonomskom interesu, uključujući zaštitu okoliša, uvođenje poreza kojima podliježu isključivo proizvođači električne energije koji upotrebljavaju nuklearnu energiju ako glavni cilj navedenih davanja nije zaštita okoliša, nego povećanje prihoda sustava financiranja električne energije tako da ti poduzetnici u odnosu na druge poduzetnike koji obavljaju istu djelatnost preuzimaju veće opterećenje u financiranju tarifnog deficita?
2. Dopušta li na konkurentnom i nediskriminirajućem tržištu električne energije europsko zakonodavstvo uvođenje poreza za zaštitu okoliša koje se, uzimajući u obzir preambulu [predmetnog španjolskog] zakona, temelji na onečišćenju koje je svojstveno nuklearnoj aktivnosti, ali koji ne sadržava nijednu konkretnu odredbu o tome tako da, kad je riječ o porezu na proizvodnju istrošenog nuklearnog goriva i radioaktivnog otpada, ne postoje obvezujuće zakonske odredbe o troškovima koje treba pokriti ni o skladištenju radioaktivnog otpada, s obzirom na to da se troškovi gospodarenja i skladištenja već oporezuju drugim davanjima, pri čemu nije pojašnjena namjena prihoda od tih poreza, a gore navedeni poduzetnici dužni su preuzeti građanskopravnu odgovornost koja iz toga proizlazi u iznosu od 1,2 milijardi eura?
3. Je li ispunjen zahtjev iz članka 3. stavka 2. navedene direktive, u skladu s kojim obveze koje treba odrediti u općem ekonomskom interesu, uključujući zaštitu okoliša, moraju biti jasno definirane, transparentne, nediskriminacijske i provjerljive, ako cilj zaštite okoliša i značajke poreza za zaštitu okoliša nisu pobliže uređeni obvezujućim zakonskim odredbama?
4. Protivi li se načelu „onečišćivač plaća” iz članka 191. stavka 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, načelima jednakosti i nediskriminacije iz članaka 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člancima 3. i 5. Direktive 2005/89/EZ <sup>(2)</sup>, s obzirom na to da se njima nastoji osigurati „pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta električne energije”, pozivajući države članice da osiguravaju „da su sve mjere donesene u skladu s ovom Direktivom nediskriminirajuće i da ne predstavljaju nerazuman teret sudionicima na tržištu”, nacionalno zakonodavstvo na temelju kojeg se financiranje tarifnog deficita prevladuje na sve poduzetnike iz sektora električne energije, ali kojim se nuklearnim elektranama (osim hidroelektranama koje proizvode energiju iz obnovljivih izvora) nameće plaćanje posebno visokih poreznih davanja tako da one imaju veće porezno opterećenje u odnosu na druge koji djeluju na tržištu energije i kojima nije nametnuto plaćanje tih davanja, iako neki uzrokuju veće onečišćenje, i u kojem se ta davanja opravdavaju zaštitom okoliša zbog rizika i nesigurnosti svojstvenih nuklearnim aktivnostima, bez konkretnog utvrđenja troškova tih prihoda ni toga da su namijenjeni zaštiti okoliša, bez obzira što se gospodarenje i skladištenje otpada oporezuju drugim porezima, a nuklearne elektrane preuzimaju građanskopravnu odgovornost, u mjeri u kojoj taj propis narušava slobodno tržišno natjecanje u skladu sa zahtjevima liberaliziranog unutarnjeg tržišta jer stavlja u povoljniji položaj druge proizvođače električne energije koji nisu obvezni plaćati poreze za zaštitu okoliša iako u proizvodnji upotrebljavaju izvore koji više onečišćuju?

5. Protivi li se članku 191. stavku 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i „načelu da onečišćivač plaća” porez na proizvodnju istrošenog nuklearnog goriva i radioaktivnog otpada koji nastaju pri proizvodnji nuklearne energije kojem podliježe samo industrija za proizvodnju nuklearne energije, a kojim nije obuhvaćen nijedan drugi sektor u kojem bi se mogao proizvoditi navedeni otpad pa se ne oporezuju drugi poduzetnici koji se u okviru obavljanja svoje djelatnosti koriste nuklearnim materijalom ili izvorima iako utječu na okoliš koji treba zaštititi?

- (<sup>1</sup>) Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL 2009., L 211, str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.)
- (<sup>2</sup>) Direktiva 2005/89/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. siječnja 2006. o mjerama zaštite sigurnosti opskrbe električnom energijom i ulaganja u infrastrukturu (SL 2006., L 33, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 58., str. 115.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. veljače 2018. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) –  
Iberdrola Generación Nuclear S.A.U. protiv Administración General del Estado**

**(Predmet C-83/18)**

(2018/C 182/05)

Jezik postupka: španjolski

**Sud koji je uputio zahtjev**

Tribunal Supremo

**Stranke glavnog postupka**

Žalitelj: Iberdrola Generación Nuclear S.A.U

Druga stranka u žalbenom postupku: Administración General del Estado

**Prethodna pitanja**

1. Protivi li se načelu „onečišćivač plaća” utvrđenom u članku 191. stavku 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u vezi s člancima 20. i 21. Povelje o temeljnim pravima kojima se utvrđuju načela jednakosti i nediskriminacije, koji se nalaze u članku 3. stavcima 1. i 2. Direktive 2009/72/EZ (<sup>1</sup>), s obzirom na to da se njime nastoji postići, među ostalim, konkurentno i nediskriminirajuće tržište električne energije, koje treba mijenjati samo zbog razloga u općem ekonomskom interesu, uključujući zaštitu okoliša, uvođenje poreza kojima podliježu isključivo proizvođači električne energije koji upotrebljavaju nuklearnu energiju ako glavni cilj navedenih davanja nije zaštita okoliša, nego povećanje prihoda sustava financiranja električne energije tako da ti poduzetnici u odnosu na druge poduzetnike koji obavljaju istu djelatnost preuzimaju veće opterećenje u financiranju tarifnog deficita?
2. Dopušta li na konkurentnom i nediskriminirajućem tržištu električne energije europsko zakonodavstvo uvođenje poreza za zaštitu okoliša koje se, uzimajući u obzir preambulu [predmetnog španjolskog] zakona, temelji na onečišćenju koje je svojstveno nuklearnoj aktivnosti, ali koji ne sadržava nijednu konkretnu odredbu o tome tako da, kad je riječ o porezu na proizvodnju istrošenog nuklearnog goriva i radioaktivnog otpada, ne postoje obvezujuće zakonske odredbe o troškovima koje treba pokriti ni o skladištenju radioaktivnog otpada, s obzirom na to da se troškovi gospodarenja i skladištenja već oporezuju drugim davanjima, pri čemu nije pojašnjena namjena prihoda od tih poreza, a gore navedeni poduzetnici dužni su preuzeti građanskopravnu odgovornost koja iz toga proizlazi u iznosu od 1,2 milijardi eura?
3. Je li ispunjen zahtjev iz članka 3. stavka 2. navedene direktive, u skladu s kojim obveze koje treba odrediti u općem ekonomskom interesu, uključujući zaštitu okoliša, moraju biti jasno definirane, transparentne, nediskriminacijske i provjerljive, ako cilj zaštite okoliša i značajke poreza za zaštitu okoliša nisu pobliže uređeni obvezujućim zakonskim odredbama?